

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Pito

Ang Pangwakas na Tunggalian: Ang Simbolismo ng Roma sa Propesiyang Adventista at ang Pagsasara ng Panahon ng Probasyon

Jeff Pippenger

2024-08-17

Isinasaalang-alang natin ang anim na linyang pangkasaysayan sa loob ng kasaysayan ng Adbentismo, kung saan ang mga kontrobersiya tungkol sa simbolo ng Roma ang naging isyu. Ginagamit natin ang metodolohiya ng Huling Ulan, na “linya sa linya” mula sa “dito kaunti” at “doon kaunti.” Sinimulan natin sa pagtukoy na ang unang kontrobersiya tungkol sa simbolo ng Roma ay naglalarawan ng kasalukuyang kontrobersiya, at sa gayon ay binibigyang-diin na tayo ngayon ay nasa huling kontrobersiya bago magsara ang probasyon.

Ang kabigatan ng pangwakas na kontrobersiyang ito hinggil sa simbolo ng Roma ay kinakatawan din ng mga talatang sampu hanggang labing-anim ng Daniel 11, na sumasagisag sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu ng Daniel 11. Ang kasaysayan ng talatang apatnapu ay nagdadala sa mag-aaral ng propesiya sa 1989 at sa pagbagsak ng Unyong Sobyet, na kinakatawan sa talatang sampu. Ang susunod na talata, ang talatang apatnapu’t isa, na tumutukoy sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, ay sinasagisagan ng talatang labing-anim. Itinukoy ng Inspirasyon na ang tinatakan ay “ang bahagi ng aklat ni Daniel na nauukol sa mga huling araw.”

Ang panahon mula 1989 hanggang sa Batas ng Linggo ang selyadong bahagi ng mga huling araw, at ito’y itinatanghal sa pamamagitan ng tipo sa mga talatang sampu hanggang labing-anim. Kaya nga ang pagdaragdag ng kaalaman ang humahantong sa pagsasara ng probasyon para sa mga Adventista ng Ikapitong Araw, sapagkat ang probasyon ng Adventismo sa Estados Unidos ay nagwawakas sa Batas ng Linggo. Sa mga talatang sampu hanggang labing-anim ay matatagpuan natin ang talatang labing-apat, na nagsasaad na ang mga "magnanakaw" ng bayan ng Diyos ang nagtatatag ng pangitain.

Samakatuwid, ang kontrobersiyang Milerita na kinakatawan sa 1843 pioneer chart ay ang unang kontrobersiya ng Roma sa kasaysayan ng Adventismo. Ang katotohanang ang mismong kontrobersiyang iyon ay muling dumating ay nagpapabatid sa sinumang nagnanais na makakita na si Jesus, bilang ang Alpha at Omega, ay laging inilalarawan ang wakas sa pamamagitan ng pasimula. Ang kasalukuyang kontrobersiya ang panghuling kontrobersiya na sumasala sa mga matatalino at mangmang na dalaga.

Ang pinabanal na lohikang propetiko ay nagtuturo na ang isandaan at apatnapu’t apat na libo ay umaabot sa ganap na pagkakaisa bago sumapit ang pagtatapos ng kanilang panahon ng pagsubok sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang apoy na tagadalisay ng Sugo ng Tipan ni Malakias ay ngayo’y dinadalisay ang mga Levita na gaya ng ginto at pilak. Ang Lalaking may Iskoba ay ngayo’y lubos na nililinis ang Kaniyang sahig sa pamamagitan ng mga salita ng katotohanan.

"Ang kaniyang kalaykay ay nasa kaniyang kamay, at kaniyang lubos na lilinin ang kaniyang giikan, at titipunin ang kaniyang trigo sa kamalig.' Mateo 3:12. Ito ay isa sa mga panahon ng pagdalisan. Sa pamamagitan ng mga salita ng katotohanan, ang ipa ay pinaghihiwalay sa trigo. Sapagkat sila ay lubhang palalo at nagtitiwala sa sariling katuwiran upang tumanggap ng saway, at labis na maibigin sa sanlibutan upang tanggapin ang isang buhay ng pagpapakumbaba, marami ang tumalikod kay Jesus. Marami pa rin ang gumagawa ng gayon. Sinusubok ang mga kaluluwa ngayon gaya ng mga alagad sa sinagoga sa Capernaum. Kapag ang katotohanan ay ipinakikintal sa puso, nakikita nila na ang kanilang mga buhay ay hindi naaayon sa kalooban ng Diyos. Nakikita nila ang pangangailangan ng ganap na pagbabago sa kanilang sarili; ngunit hindi sila nakahandang pasanin ang gawaing pagtatwa sa sarili. Kaya nagagalit sila kapag nahahayag ang kanilang mga kasalanan. Umalis silang natitiod, gaya ng pag-alis ng mga alagad kay Jesus, na nagbubulong-bulong, 'Ito'y mabigat na pananalita; sino ang makakarinig nito?'" The Desire of Ages, 392.

Ang katotohanang ang unang labing-anim na talata ay ang pasimula ng huling propesiya ni Daniel, at na ang mga talatang iyon ay tumutugma sa huling anim na talata ng kabanata, ay nagpapahiwatig na ang Alfa at Omega ay gumagamit ng mga talata sa pasimula upang isakatuparan ang pangwakas na paghihiwalay ng mga pantas at ng mga masama, gaya ng inilalarawan ni Daniel sa ikalabindalawang kabanata, na ngayo'y nagaganap.

Isang ikatlong saksi sa seryosong katangian ng kontrobersiya ay ang katotohanang ang inspirasyon, sa pamamagitan ng mga sulatin ni Sister White, ay maliwanag na pinagtibay ang tsart ng mga tagapanguna noong 1843, na kumakatawan sa kontrobersiya ng Roma sa talatang labing-apat. Ang kontrobersiya sa pasimula ay kumakatawan sa kontrobersiya sa wakas, at ang inspiradong pagpapatibay sa pagkaunawa ng mga Millerite hinggil sa “mga magnanakaw sa iyong bayan” sa talatang labing-apat, ay nangangahulugang kung itinatakwil ang nasabing saligang katotohanan, ito ay kasabay na pagtanggì sa awtoridad ng Espiritu ng Propesiya. Kaayon ng naunang dalawang saksi na nagbibigay-diin na ang kontrobersiyang ito ay nagaganap kaagad bago magsara ang probasyon ay ang katiyakan na ang huli, o pangwakas, na panlilinlang para sa mga nag-aangking pinanghahawakan ang Espiritu ng Propesiya ay ang pagtanggì sa Espiritu ng Propesiya.

Si Satanas ay . . . walang patid na iginigiit ang huwad—upang ilayo mula sa katotohanan. Ang pinakahuling panlilinlang ni Satanas ay ang pagpawalang-saysay sa patotoo ng Espiritu ng Diyos. “Kung saan walang pangitain, ang bayan ay napapahamak” (Kawikaan 29:18). Si Satanas ay kikilos nang may katusuhan, sa iba’t ibang paraan at sa pamamagitan ng iba’t ibang kasangkapan, upang yanigin ang pagtitiwala ng nalalabing bayan ng Diyos sa tunay na patotoo.

Mag-aalab ang isang satanikong pagkapoot laban sa mga Patotoo. Ang mga pagkilos ni Satanas ay ang pagyayanig sa pananampalataya ng mga iglesia sa mga ito, sapagkat ito ang dahilan: Hindi magkakaroon si Satanas ng gayon kalinaw na landas upang ipasok ang kaniyang mga panlilinlang at gapusin ang mga kaluluwa sa kaniyang mga delusyon kung ang mga babala, mga pagsaway, at mga payo ng Espiritu ng Diyos ay pinakikinggan at sinusunod. Mga Piniling Mensahe, aklat 1, 48.

Ang pagpapawalang-bisa, o ang pagtanggap sa awtoridad ng “patotoo ng Espiritu ng Diyos” sa pamamagitan ng mga sulatin ni Ellen White, ay ang “pinakahuling panlilinlang ni Satan.” Isinulat ni Kapatid na White na “ipinakita” sa kanya na ang “tsart noong 1843 ay pinatnubayan ng kamay ng Panginoon, at hindi dapat baguhin.” Ang naunang sipi ay tuwirang iniuugnay ang pagtanggap sa awtoridad ng Espiritu ng Propesiya sa pangitain ng mga huling araw, sapagkat ang lahat ng mga propeta ay pinakatuwirang nagsasalita tungkol sa mga huling araw. Kaya, kapag sinabi ni Daniel sa talatang labing-apat na “ang mga tulisan” ay nagtatatag ng pangitain, ito ay ang pangitain ni Solomon sa Kawikaan 29:18, na nagsasabing ang mga walang pangitain ay “napapahamak,” at ang salitang “napapahamak” ay nangangahulugang “mahubaran.”

Ang “Perish” ay, kung gayon, tumutukoy na ang mga nag-aangking pinanghahawakan ang Espiritu ng Propesiya sa mga huling araw, ngunit itinatakwil ang awtoridad na kinakatawan nito, ay nagiging hubad at napapahamak, na siyang paglalarawan sa mga taga-Laodicea, na “aba, at kaawa-awa, at dukha, at bulag, at hubad.” Sila ay pinapayuhan na bumili ng “maputing kasuotan, upang ikaw ay madamtan, at huwag mahayag ang kahihyan ng iyong kahubaran.” Kung tanggihan nila ang payo, sila ay isusuka mula sa bibig ng Panginoon.

Sa gayo’y nasusumpungan natin ang isa pang saksi na ang kahubarang ito ay nahahayag bago pa man magsara ang probasyon. Sa nalalapit na batas sa Linggo, ang mga kaluluwang hubad na iyon ay tatanggap ng tanda ng hayop, samantalang sila’y ibinubuwal, gaya ng inilarawan sa talatang apatnapu’t isa ng Daniel labing-isa. Ang dahilan kung bakit sila mabubuwal ay sapagkat itinakwil nila ang awtoridad ng Espiritu ng Propesiya, na pinaninindigan ang tsart ng mga pasimuno noong 1843, na kumakatawan sa mga saligan ng Adbentismo, at naglalaman ng “susi” na nagpapatibay sa pangitain sa pamamagitan ng pagkakakilanlan na ang Roma ang kapangyarihang kinakatawan bilang “ang mga mandarambong ng iyong bayan” sa talatang labing-apat.

Isang bagay ang tiyak: yaong mga Adventista ng Ikapitong Araw na tumitindig sa ilalim ng watawat ni Satan ay unang isusuko ang kanilang pananalig sa mga babala at pagsansalang nakapaloob sa mga Patotoo ng Espiritu ng Diyos.

Ang panawagan tungo sa higit na pagkatalaga at mas banal na paglilingkod ay ipinapahayag, at magpapatuloy na ipapahayag. Ilan sa mga kasalukuyang isinasatinig ang mga mungkahi ni Satan ay babalik sa katinuan. Mayroon ding mga nasa mahahalagang pinagkakatiwalaang katungkulan na hindi nakauunawa sa katotohanan para sa kapanahunang ito. Sa kanila dapat ibigay ang mensahe. Kapag tinanggap nila ito, tatanggapin sila ni Cristo, at gagawin niya silang mga kamanggagawa niya. Ngunit kung tumanggi silang pakinggan ang mensahe, sila’y tatayo sa ilalim ng itim na bandila ng Prinsipe ng Kadiliman.

Ako ay inatasang ipahayag na ang mahalagang katotohanan para sa panahong ito ay lalo at lalo pang malinaw na nabubuksan sa mga isipan ng tao. Sa isang natatanging pakahulugan, nararapat na ang mga lalaki at babae ay kumain ng laman ni Cristo at uminom ng kaniyang dugo. Magkakaroon ng pag-unlad sa pag-unawa, sapagkat ang katotohanan ay may kakayahang patuloy na lumawak. Ang banal na pinagmulan ng katotohanan ay papasok sa lalo at lalo pang malapit na pakikipag-isa sa mga nagpapatuloy upang makilala siya. Sa pagkatanggap ng bayan ng Diyos sa kaniyang salita bilang tinapay ng langit, malalaman nila

na ang kaniyang paglabas ay inihanda na gaya ng umaga. Tatanggap sila ng lakas na espirituwal, gaya ng pagtanggap ng katawan ng lakas na pisikal kapag kumakain. Spalding at Magan, 305, 306.

Sa aming huling artikulo, tinukoy naming si Uriah Smith ang pangunahing tagapagtaguyod ng paghihimagsik noong 1863, sapagkat siya ang nagpakilala ng huwad na tsart ng 1863. Ang tsart na kaniyang ginawa noong 1863 ay nag-alis sa pitong ulit ng Levitico dalawampu't anim mula sa mensaheng propetiko ng Adbentismong Laodiceano, at sa gayon minarkahan nito ang simula ng unti-unting paggiba sa mga saligan, at gayundin ang simula ng pagtatayo ng huwad na saligan ng Adbentismong Laodiceano, na naitatag sa buhangin. Paglaon sa kasaysayan ng Adbentismo, ang kaniyang sariling pagpapakahulugan sa hari sa hilaga ay nagbunga ayon sa kaniyang huwarang propetiko, habang ang mga tao ay nagsialisan sa iglesia.

Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na dumarating sa inyo na nakadamit-tupa, ngunit sa loob ay mga lobong maninila. Makikilala ninyo sila sa kanilang mga bunga. Nangunguha ba ang mga tao ng ubas sa mga tinik, o ng igos sa mga dawag? Gayon din, ang bawat mabuting punongkahoy ay namumunga ng mabuting bunga; ngunit ang masamang punongkahoy ay namumunga ng masamang bunga. Hindi maaaring magbunga ang mabuting punongkahoy ng masamang bunga, ni ang masamang punongkahoy ng mabuting bunga. Bawat punongkahoy na hindi nagbubunga ng mabuting bunga ay pinuputol at inihahagis sa apoy. Kaya, sa kanilang mga bunga makikilala ninyo sila. Hindi ang bawat nagsasabi sa Akin, Panginoon, Panginoon, ay makapapasok sa kaharian ng langit; kundi ang gumagawa ng kalooban ng Aking Ama na nasa langit. Marami ang magsasabi sa Akin sa araw na iyon, Panginoon, Panginoon, hindi ba sa Iyong pangalan kami nagpahayag ng propesiya? at sa Iyong pangalan ay nagpalayas ng mga demonyo? at sa Iyong pangalan ay gumawa ng maraming kahanga-hangang gawa? At saka ko ipahahayag sa kanila, Kailanma'y hindi ko kayo nakilala; lumayo kayo sa Akin, kayong mga gumagawa ng kasamaan. Kaya't ang sinumang nakikinig sa Aking mga pananalitang ito at isinasagawa ang mga ito ay ihahalintulad ko sa isang taong marunong, na nagtayo ng kaniyang bahay sa ibabaw ng bato. At bumuhos ang ulan, dumating ang mga baha, umihip ang mga hangin, at hinampas ang bahay na iyon; at hindi iyon bumagsak, sapagkat naitatag iyon sa ibabaw ng bato. At ang bawat nakikinig sa Aking mga pananalitang ito at hindi isinasagawa ang mga ito ay maihahalintulad sa isang taong mangmang, na nagtayo ng kaniyang bahay sa buhanginan. At bumuhos ang ulan, dumating ang mga baha, umihip ang mga hangin, at hinampas ang bahay na iyon; at ito'y bumagsak, at lubhang malaki ang pagbagsak nito. Mateo 7:15-27.

Ang pamunuan ng Laodiceanong Adventismo ng Ikapitong Araw ay nalampasan noong 1989, kasingtiyak ng paglampas sa pamunuan ng Iglesyang Hudyo sa pagsilang ni Cristo.

Hindi ito nalalaman ng mga tao, subalit ang balitang ito'y pumupuno sa langit ng kagalakan. Sa lalong malalim at lalong mahabaging pagkalinga, ang mga banal na nilalang mula sa sanlibutan ng liwanag ay lalo pang napapalapit sa lupa. Ang buong sanlibutan ay lalong maningning dahil sa Kanyang presensiya. Sa ibabaw ng mga burol ng Betlehem ay nagtipon ang hindi-mabilang na pulutong ng mga anghel. Kanilang hinihintay ang hudyat upang ipahayag sa sanlibutan ang mabuting balita. Kung naging tapat sana sa kanilang pananagutan

ang mga pinuno sa Israel, nakabahagi sana sila sa kagalakang ipahayag ang kapanganakan ni Jesus. Ngunit ngayo'y pinalampas sila.

"Ipinahahayag ng Diyos, 'Ibubuhos ko ang tubig sa nauuhaw, at mga baha sa tuyong lupa.' 'Sa matuwid ay sumisikat ang liwanag sa kadiliman.' Isaias 44:3; Awit 112:4. Sa mga humahanap ng liwanag, at tumatangap nito nang may kagalakan, magliliwanag ang mga maningning na sinag mula sa luklukan ng Diyos." *The Desire of Ages*, 47.

Ang panahon ng wakas sa linya ni Cristo ay ang Kanyang kapanganakan, at noon binuksan ang selyo ng mensaheng susubok sa salinglahing iyon. Noong 1989, dumating ang panahon ng wakas para sa mga kandidatong tinatawag na mapasama sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Tinanggihan ng modelong propetiko ni Uriah Smith ang mga katotohanang saligan na kinakatawan sa tsart ng 1843. Ang mga katotohanang iyon ang "Bato."

"Dumating na ang babala: Walang anumang dapat pahintulutang pumasok na yayanig sa saligan ng pananampalatayang siyang pinagtatayuan natin mula nang dumating ang mensahe noong 1842, 1843, at 1844. Ako ay nasa mensaheng ito, at buhat noon ay nakatindig ako sa harap ng sanlibutan, tapat sa liwanag na ibinigay sa atin ng Diyos. Hindi namin ninanais na alisin ang aming mga paa mula sa platapormang pinatungtungan ng mga ito habang araw-araw naming hinanap ang Panginoon sa taimtim na panalangin, humihingi ng liwanag. Inaakala ba ninyong maaari kong isuko ang liwanag na ibinigay sa akin ng Diyos? Ito'y nararapat maging gaya ng Bato ng mga Panahon. Mula pa nang ito'y ibinigay, ito na ang gumagabay sa akin." *Review and Herald*, Abril 14, 1903.

Noong Setyembre 11, 2001, nagsimulang umambon ang huling ulan habang pinakawalan ang mga hangin na sumasagisag sa Islam ng ikatlong "Sa aba," at ang Patriot Act ay nagmarka ng paglipat mula sa batas na Ingles tungo sa batas na Romano, na sa paraang propetiko'y naghayag na ang baha ng kapangyarihang papal ay nagsimula nang umagos. Nagsimula ang pangwakas na proseso ng pagsubok para sa bahay ng Adventismong Laodisense, at "bumuhos ang ulan, dumating ang mga baha, humihip ang mga hangin, at hinampas ang bahay na yaon; at nabuwal iyon: at dakila ang pagkabagsak nito."

Ang mensaheng ipinahayag ng makapangyarihang anghel noong panahong iyon ay itinukoy na ang lahat ng mga bansa ay uminom na ng alak ng Babilonia, at na ang huwad na metodolohiya ng Papal na Roma at ng tumalikod na Protestantismo, na unti-unting tinanggap mula noong rebelyon ng 1863, ay kinakatawan ng alak (doktrina) ng Babilonia.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang isa pang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo, at kulungan ng bawat maruming espiritu, at hawla ng bawat di-malinis at kasuklam-suklam na ibon. Sapagkat ang lahat ng mga bansa ay uminom ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid, at ang mga hari sa lupa ay nakiapid sa kaniya, at ang mga mangangalakal sa lupa ay nagyaman sa pamamagitan ng kasaganaan ng kaniyang mga kalayawan. *Apocalipsis* 18:1-3.

Sa kabiguan noong ika-18 ng Hulyo 2020, natapos na ang proseso ng pagsubok para sa Laodisenseng Iglesia Adventista del Séptimo Día, at nagsimula ang proseso ng pagsubok para sa mga kandidato na maging kabilang sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Nang sinimulan ni Michael na gisingin ang mga kandidatong iyon noong Hulyo 2023, ang mensahe, na kinakatawan ng langis sa talinghaga ng Adventismo, ay muling naalisan ng tatak. Maging pagkaraan ng 11 ng Setyembre 2001 o pagkaraan ng Hulyo 2023, nagkaroon ng pagbubuhos ng langis, at ang mensaheng naalisan ng tatak noong Hulyo 2023, kapag ganap na nabuo, ay siyang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ng talinghaga.

Nagsisimula ito sa panahon ng pagsubok bilang mensahe para sa mga dalagang matatalino at mangmang, ngunit lumalago hanggang sa maging mensahe ng malakas na sigaw. Ang mensaheng iyon ay sasapit sa nalalapit na batas ng Linggo, at pagdating nito, ang ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay tumatawag sa iba pang kawan ng Diyos upang lumabas mula sa Babilonia.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng alinman sa kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan. Pahayag 18:4, 5.

Ang unang tinig sa mga talata isa hanggang tatlo ay naghayag ng pagdating ng isang panahon ng pagsubok, at noon ay nagsimula ang pagwiwisik ng huling ulan. Tinutukoy ng ikalawang tinig ang wakas ng panahong iyon ng pagsubok, at inihahayag ang panahon ng pagsubok para sa isa pang kawan ng Diyos na nananatili pa sa Babilonia.

Kaya nga, sa huling gawain ng pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang bukod na panawagan ang ipinapahayag sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay: 'Bumagsak, bumagsak ang Babilonya, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid.' At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko.' Review and Herald, Disyembre 6, 1892.

Sa panahon ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu naisasakatuparan ang makapangyarihang pagpapalinlang na inilarawan ni Pablo sa Ikalawang Tesalonica. Maging ang pagsubok sa Laodiceang Iglesia ng mga Adventista ng Ikapitong Araw na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, o ang pagsubok sa mga dalaga na nakaranas ng pagkabigo noong Hulyo 18, 2020, nagaganap ang pagsubok sa panahon ng isang pagbubuhos ng Banal na Espiritu. Ang pagbubuhos na iyon ay kumakatawan sa isang mensahe ng pagsubok.

Ang mga pinahiran na nakatayo sa piling ng Panginoon ng buong lupa ay taglay ang posisyong minsang ibinigay kay Satanas bilang kerubing tumatakip. Sa pamamagitan ng mga banal na nilalang na nakapalibot sa Kanyang trono, pinananatili ng Panginoon ang walang patid na pakikipag-ugnayan sa mga nananahan sa lupa. Ang gintong langis ay kumakatawan sa biyayang sa pamamagitan nito ay pinananatili ng Diyos na may walang patid na tustos ang

mga ilawan ng mga mananampalataya, upang hindi magkurap at mapawi. Kung hindi ibinubuhos mula sa langit ang banal na langis na ito sa pamamagitan ng mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, ang mga kapangyarihan ng kasamaan ay magtatamo ng ganap na pamamahala sa mga tao.

Nalalapastangan ang Diyos kapag hindi natin tinatanggap ang mga mensaheng ipinadadala niya sa atin. Sa gayo'y tinatanggihan natin ang ginintuang langis na ibig niyang ibuhos sa ating mga kaluluwa upang maipaabot sa mga nasa kadiliman. Kapag dumating ang tawag, "Narito, dumarating ang kasintahang-lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya," ang mga hindi tumanggap ng banal na langis, na hindi pinagyaman ang biyaya ni Cristo sa kanilang mga puso, ay matutuklasan, gaya ng mga dalagang mangmang, na hindi sila handang salubungin ang kanilang Panginoon. Wala sa kanila mismo ang kapangyarihang magtamo ng langis, at nauwi sa pagkawasak ang kanilang mga buhay. Ngunit kung hihilingin ang Banal na Espiritu ng Diyos, kung magsumamo tayo, gaya ni Moises, "Ipakita mo sa akin ang iyong kaluwalhatian," ang pag-ibig ng Diyos ay ibubuhos sa ating mga puso. Sa pamamagitan ng mga ginintuang tubo, ang ginintuang langis ay ipapadaloy sa atin. "Hindi sa pamamagitan ng kalakasan, ni ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu," sabi ng Panginoon ng mga Hukbo. Sa pagtanggap ng maningning na mga sinag ng Araw ng Katuwiran, ang mga anak ng Diyos ay nagliliwanag bilang mga ilaw sa sanlibutan. Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang panahon ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at kumakatawan ito sa dalawang yugto ng pagsubok. Ang una ay ang pangwakas na pagsubok ng Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw, at ang ikalawa ay para sa mga tinutukoy sa talinghaga ng sampung dalaga. Upang maging alinman sa isang matalinong dalaga o isang mangmang na dalaga, kinakailangan na maranasan ng lahat ng mga dalaga ang isang panahon ng pag-antala.

Sa kasaysayang Millerite, nagsimula ang panahon ng paghihintay sa pagdating ng ikalawang anghel, na naganap sa unang pagkadismaya. Noon, ang mga Protestante, na dating bayang pinili ng Diyos sa tipan, ay pinalampas. Noong Hulyo 18, 2020, ang dating bayang pinili ng Diyos sa tipan ay pinalampas, at ang proseso ng pagsubok na naganap sa panahon ng paghihintay sa kasaysayang Millerite ay nagsimulang maulit. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay kalaunan ay nabuo sa kasaysayang Millerite, gaya ng kasalukuyang binubuo. Nang ganap itong dumating sa pulong-kampo sa Exeter, nahayag kung sino ang may mensahe (langis) at kung sino ang wala. Ang dating bayang pinili sa tipan sa alinmang kasaysayan ang unang sinusubukan at pinalalampas.

'Bibigyan ko kayo ng bagong puso at maglalagay ako ng bagong espiritu sa kalooban ninyo.' Buong puso kong pinaniniwalaan na ang Espiritu ng Diyos ay inuurong mula sa sanlibutan, at yaong mga nagkaroon ng dakilang liwanag at mga pagkakataon, at hindi nila iyon pinakinabangan, ang siyang unang maiiwan. Kanilang pinighati ang Espiritu ng Diyos hanggang sa lumisan ito. Ang kasalukuyang pagkilos ni Satanas sa mga puso, at sa mga iglesia at mga bansa, ay dapat magpagimbal sa bawat mag-aaral ng propesiya. Malapit na ang wakas. Magsibangon nawa ang ating mga iglesia. Nawa'y maranasan sa puso ng bawat kasaping indibiduwal ang kapangyarihang nagbabagong-loob ng Diyos, at kung magkagayo'y makikita

natin ang malalim na pagkilos ng Espiritu ng Diyos. Ang simpleng kapatawaran ng kasalanan ay hindi ang kaisa-isang bunga ng kamatayan ni Jesus. Ginawa Niya ang walang-hanggang sakripisyo hindi lamang upang maalis ang kasalanan, kundi upang ang likas na pagkatao ay maipanumbalik, muling mapaganda, maitayong muli mula sa mga guho nito, at magawang angkop para sa presensiya ng Diyos. Selected Messages, aklat 3, 154.

Sa alinman sa dalawang panahon ng pagsubok, yaong mga tumanggi sa mensaheng naalisan ng selyo ay tumatanggap ng matinding delusyon ni Pablo.

Kakilakilabot na bagay ang pagwawalang-bahala sa katotohanang nagkumbinsi sa ating pag-unawa at humipo sa ating mga puso. Hindi natin maaaring tanggihan nang walang kaparusahan ang mga babalang sa awa ng Diyos ay ipinapadala sa atin. Isang mensahe ang ipinadala mula sa langit sa sanlibutan noong mga araw ni Noe, at ang kaligtasan ng mga tao ay nakasalalay sa paraan ng kanilang pagtrato sa mensaheng iyon. Sapagkat itinakuwil nila ang babala, ang Espiritu ng Diyos ay inurong mula sa makasalanang lahi, at sila'y nangamatay sa tubig ng baha. Sa kapanahunan ni Abraham, tumigil ang awa sa pagpapakiusap para sa mga may sala na nananahan sa Sodoma, at ang lahat, maliban kay Lot na kasama ang kanyang asawa at dalawang anak na babae, ay tinupok ng apoy na ibinaba mula sa langit. Gayundin noong mga araw ni Cristo. Ang Anak ng Diyos ay nagpahayag sa mga di-sumasampalatayang Hudyo ng salinlahing iyon, 'Ang inyong bahay ay iniwan sa inyo na tiwangwang.' Sa pagtanaw sa mga huling araw, ang gayon ding walang-hanggang kapangyarihan ay nagpahayag, tungkol sa mga 'hindi tumanggap ng pag-ibig sa katotohanan, upang sila ay maligtas,' 'Dahil dito ay susuguan sila ng Diyos ng matinding panlilinlang, upang sila'y maniwala sa kasinungalingan: upang silang lahat na hindi sumampalataya sa katotohanan, kundi nalugod sa di-katuwiran, ay mahatulan.' Sa pagtanggap nila sa mga turo ng Kanyang Salita, inuurong ng Diyos ang Kanyang Espiritu, at iniwan sila sa mga panlilinlang na kanilang iniibig." Mga Unang Sulatin, 46.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.